

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, November' 21-dikén, 1820.

S z e n t I l o n a .

Egy Neu-Yorki Ujság megszabadította Napoleont ezen szigetről: hanem az Anglus Ministeri Kurir 's a Párisi Monitor ismét csak hamarjában visszahelyeztették oda. Így az egész dolog mese — 's mint mese ennyiben határozódik: — „A' nevezett Kurir a' Neu-Yorki Ujságból egy tudósítást hirdettetett-ki, melyről azt mondja ez az Északi Amerikai Ujság, hogy azt hozzá a' Sz. Tamás nevű Dánus szigetről Sept. 18-dikán írták. A' levél' foglalata ez: „A' Juno nevű Frantzia Fregáton lévő hajós legények a' tengeren evezvén Kapitánnyok ellen feltámadtak 's ötöt a' fregát alsó részébe bezárván, magok egyenesen Szent Ilona szigetéhez eveztek, a' hol az Anglus strázsahajókkal semmit se' gondolván, a' városra ágyuzni kezdettek. Bonaparte használta az alkalmatosságot; a' zürzavarban a' part mellett egy csajkára, melly oda kikötve állott, felült, 's negyedmagával a' Junóhoz evezett 's azzal onnét eltávozott. A' Junó, hogy az utána indult Anglus hajók elől útat vészthessen, most jobbra majd balra fordult, 's vegezetre a' három színű zászlóval Sz. Tamás szigetéhez érkezett, a' hol Bonaparte legelőbb is azon iparkodott, hogy mennél több öly Váltócédulákat szerezhessen össze, mellyek a' Rothschild pénzváltó házához szollanak. A' Juno Északi Amerika felé készült minden órán útnak in-

dulni.“ — A' Kurir megérte azzal, hogy ezen egész tudósítást gyáva költeménynek nevezte: a' Párisi Monitor pedig azt a' megjegyzést vetette utána, hogy ezen Mystificatio olly emberektől vette származását, a' ki még azt se' tudja, hogy micsoda nevű Frantzia hajók vagynak most künn a' tengereken; a' Frantziáknak csak egy Juno nevű fregátjok van, e' pedig több esztendőktől fogva a' Touloni kikötőhelyben, evező készületeit lerakva, hever. De általjában vévén a' dolgot, az egész mese leghissebb megczáfolási munkára nem érdemes.

Spanyol Ország.

A' Cortesek' gyűlése, utóbbi üléseiben félbeszakasztás nélkül azon törvényjavallás' Czikkelyeinek meghatározását folytatta, melly a' Constitúciónak megsértőji ellen intéztetett, 's a' melynek négy első Czikkelyeit közelébb kiadtuk. Az 5-dik Czikkelyt, a' melly illy szavakból áll: „A' Státusnak minden tisztje, és minden Pap, a' ki beszédje, prédikálása, hivatali vagy pásztori levele által népzúdulást vagy támodást gerjeszt, halállal büntetessék“ — Martinez-de-la-Rosának olly megjegyzésére, hogy ebben a' büntetés nincsen a' büntételhez jól hozzámeréselve, vissza igazította a' gyűlés a' Biztosság' elejébe, jobb megfontolás végett. — A' 11. 12. és 13-dik Czikkelyek-

ben azok a büntetések fejeztettek-ki, melyek azon Alcadok (Politizai Birák) és Polgári Kormányozók ellen meghatározattak, kik a Válosztó-gyűléseket a Constitúció által meghatározott időben összehívanni elmulatják. Ezen büntetések letétel és külömbkülömb summa pénznek fizetése. — A' 16-dik Czikkely illy szabályból áll: — „A' ki, akár ki légyen, fegyveres kézzel valamely Válosztó-gyűlést szélyvel kerget, avvagy annak összehívását meggátolja, halállal büntetetik.“ — A' 17-dik Czikkely: „Ugyan ezen büntetés határoztatik azok ellen, kik a' Corteseket abba' meggátolnák, hogy összehívulhassanak, avvagy arra, hogy eloszlattassanak, valamely próbát tenne, vagy őket tanácskozásokban meggátolná.“ — A' 18-dik Czikkely: „Hasonló büntetést szenvednek mind azok, a' kik a' Corteseknek azon Biztosságát, melly az egygyik gyűlésnek elbomlásától fogva a' következő gyűlésnek összehívuléséig fennáll, eloszlatni, vagy a' reábiztatott dolgoknak folytatásában meggátolni iparkodna. — Ezen itt felhozattatott Czikkelyek, mellyek mind a' Corteseket illetik, mind helybehagyattak. — A' 20-ik Czikkelyt illy formában adta elő a' Biztosság: „Senki se köteleztetik sem a' Király' sem más Hatalom' parancsolatainak engedelmeskedni, ha olly dolgokat parancsolnának nékie, mellyek a' feljebb felhozott öt Czikkelyekben (a' Cortesekre 's az ő foglalatosságaiknak megakadályoztatására nézve) megtiltattak; és ha valaki még is az illyen parancsolatokat végrehajtja, a' meghatározott büntetésekét szenvedje, a' nélkül hogy néki ezen parancsolatok menességére szolgálának.“ — Ezen Czikkely is megerősített ezen kifejezésen kívül — „sem a' Király' parancsolatainak“ — a' melly ellen több tagok felszólalván,

illy formába öntetve határozottat-meg: „Senki se köteleztetik semmi némű Hatalmasságnak, akarmi rangú legyen is az, 's t.“ — A' 23-dik Czikkely: „A' Cortesek' gyűlésének azon tagjai, a' kik valamely hivatalt vagy rangot, penziót, vagy Rend-Czimert keresnek, a' nélkül, hogy a' sor őket ütné, ezen hivatalt, penziót, vagy Czimert elvesztik, 's a' haza' bizodalma'ra is méltatlanokká teszik magokat; 's ha valami effélet valósággal elfogadnak, a' Cortesi gyűlésből azonnal kikergettetnek — 25) Czik. Minden Minister, ki a' Királynak azt tanácslaná, hogy a' Corteseknek valamely a'tributumát (aktivitását) megkissebbítse vagy éppen eltörölje: hivatalából vettetéssék-le, fizetését veszesse el, minden rang-czimereitől fosztattassék-meg, 's arra, hogy valaha valamiféle hivatalt viselhesen, méltatlannak lenni hirdettessék-ki, 's mind ezek mellett tíz esztendeig tartó várbeli fogságra vitettessék — 26) Czik. Ugyan ezen büntetést szenvedjék mind azok, kik a' Királynak azt tanácslanák, vagy ő Felségének segítségül lennének, abban, hogy a' Királyi Hatalomnak a' Constitúció 172-dik Czikkelye' 2-dik pontjától fogva a' 8-dikig kifejeztetett megszorittatásai ellen valamit cselekedjék, avvagy hogy a' nemzeti sergeknek a' magok hatáiraikon kívül a' Cortesek által lejendő meghatalmaztatás nélkül valami hasznokat vegye. Ezen Czikkelyek mind megerősítettettek. — A' 27-dik Czikkelyt ekképpen adta-be a' Biztosság: „Személyes szabadság ellen való bűn követtetik-el, ha a' Király azon eseten kívül, melyről a' Constitúció' 172-dik Czikkelye' 11-dik pontja alatt illy szókkal emlékezet tétetik: Ki vévén; ha a' Státus' java vagy bátorsága kívánná, valamely Spanyol embert elfogattatna, ötöt a' maga szabadsá-

gától megfosztatná, avvagy elfogattatását meghatározatná. Ezen cselekedet által az a Státustitobnok Minister tenné magát bűnössé, a' ki ezen parancsolatot expeddiáltatta, s azok a' Birák és Elöljárók is, a' kik azt végre hajtánák. Ezen bűnért mind ezek elvesztik hivataljokat, s alkalmatlannak lenni hirdettetnek arra, hogy valami más egyéb hivatalt is viselhessenek; e' mellett a' megsértetett személy' kárvalását is viszszafoordítani köteleztetnek."

Nagy Britannia.

Mennél jobban közelített az a' nap, mellyen a' Lordok' házában a' Királyné ellen intéztetett Billre nézve a' magok ítéletjeket ki kellett mondani, annál nyilvánvalóbban mutatta magát a' közönséges figyelmetességnek érzékenyülése és elevenülése. November' 3-dik és 4-dik napjai valának ezen érzékenyítő napok, s mind ezekre November' 6-dika üttetfel végezetre a' határozó pecsétet. — November' 3-dikán legelőbb is arról tudakozódtak a' Lordok, hogy micsoda kimenetele lett a' Lord Erskine' elájulásának, s olly jelentést vettek, hogy jobban kezdett lenni. Ezen ülésben több Lordok tartottak beszédeket; némelylek a' Királyné ellen, mások mellette. Lord Grosvenor, Lord Harwood mentették, Lord Donnoughmoore bűnösnek állította lenni. Lord Grey néhány óráig tartott beszéd által fogta pártját. Utánna Minister Liverpool mentegette olly hosszú beszéd által az Országlószéknek ezen tárgyra nézve tett lépéseit, hogy a' 4 óra elkövetkezvén, beszédének egy részét Nov. 4-dikére kéntelenített által tenni.

Nov. 4-dikén Lord Erskine ismét megjelenvén a' gyűlésbe, végig olvasta a' Bill ellen intézett beszédjét, melyet

az ő elájulása Nov. 2-dikán félbe szakasztott vala. Lord Erskine után hasonlóképpen végig olvasta Lord Liverpool is a' magájét, melyet a' Bill' mecségére November' 3-dikán félig felolvasott vala. Beszédjét 2 óraker végezvén, kérte az Istent, hogy kormányozza olly módon a' Lordok' szívét, 'hogy illy nagy és nevezetes ügyre nézve, a' millyen ez, a' melly a' Királyt, Királynét, és a' népet, illy közelről érdeklí, tellyes és tökéletes igazságot szolljanak. — Ezen ülés alatt a' Királyné is megjelent, parádés hintójában csak Lady Hamiltonnéval ülven, a' számára, a' parlamentum' épületében annak szállája mellett készen álló szobába', a' hol Broughammal s vagy két más Védőjivel egész 4-gyedfél óráig maradt, hanem a' gyűlésbe nem ment-be.

A' Lord Lauderdale' beszédéből, melyet Nov. 2-dikán tartott a' Királyné ellen, ezen heves kifejezéseket említik némelyle közönséges levelek: „Mi, úgy mond, egész Európa' megvetésének tárgya lennénk, ha ezen Billt meg nem erőssitenék. Én által nem láthatom, hogy mind azok után, a' mik ezen házban a' Királynéra reá bizonyítottak, olly vakmerő bátor mérészlene lenni, hogy azt erőssitené: hogy a' Királyné alkalmas arra, hogy Anglia' thronusán üljön, s ezen Ország' aszszonyainak példaadó gyanánt szolgáljon.“ — Lord Roserberry elene mondott a' Lord Lauderdale' erőssítéseinek: Lord Redersdale pedig pártját fogta. — Azokra nézve, kik ezen Billnek pártját fogták, mint név szerént a' fő Cancellarius, Lord Lauderdale, Lord Redersdale s több másokra nézve, illy megjegyzéseket közöl a' Ministeri Kurir: —

„A' kik úgy mond, a' Királynének Lünösvoltán nég kétségeskedhetnének, azoknak csak ezen beszédeket kellene meg-

olvasni. Különösen ajánljuk ezeknek a Lord Cancellarius beszédjét, a ki ifjuságtól fogva a törvénykezés folyamatjában forogván, az Angliai perlekedésnek módját fél Századtól fogva legnagyobb pontossággal tanulja, s minnyájunk között legjobban ítélhet a tanuk hitelesséről. Meg fogjuk hallani, hogy ezen ember, minden környülállásoknak öt hetekig tartott szoros megvizsgálása után közönségesen ki fogja nyilatkoztatni, hogy az ő vélekedése szerint a Királyné ellen felhozott vád-pontok tellyesen megbizonyítottak. Mi jól tudjuk azt, s a Morning-Chronicle is eléggé megmutatá, hogy az elöitéletek s a rágalmazás lelke az emberek itéletét nagyon kormányozni szokták. A most nevezett liberalis újság annyira elvetemedett, hogy azt erőssitené: hogy a Lord Cancellarius, azért, hogy hivatalában megmaradhasson, a Királyné ellen való voksolás által becsületét és lelkiességét fel fogná áldozni. Azt is erősíti, hogy még a több Lordokat is kormányozhatják ezen önn haszonkeresetnek principiumai. Melly gyáva okoskodás ez! Hogyan lehet valaki olly mérész, hogy azt erőssítsa, hogy mihelly egy illy embernek személyes java az ő kötelességével összeütközik, azonnal minden becsület, jus, és virtus eránt való érzékenységét elveszti. Mint a borsó a falról, úgy vissza pattannak ezen vádak Angliának aristokratái massájáról. Mi hangos szavakkal mondjuk: Hogy ha van a világon olly férjfiú gyülekezet, a melytől részrehajlás nélkül való itéletét várhatunk; az ez, a melyly mostan a végre összehgyűjtett, hogy a Királynénak bünsös vagy büntelen voltát kimondja. Ki is fogja mondani?

N a p o l y .

Az innét Nov. 3-dikán indult tudósi-

tások szerént (így szoll az Austriai Beobachter) úgy látszik, hogy ott a pezsgő fejtelenség már valósággal nagyon közel van a kirohanáshoz. Nov. 2-dikán két Carbonarit fogtak-el, az egyikik egy legközönségesebb sorsú ember; ezt azért fogták-el, hogy a vámot nem akarta megfizetni s a közönséges tisztviselők ellen mocskolódt. A másik egy katona tiszt s Adjutáns; ez a Hadi Minister Generalis Carascosa élete ellen törekedett. A Castel-Sant-Elmo előtt, a hova bezárattattak, sok fegyveres Carbonarik összehgyülekezvén ki akarták őket szabadítani, s azután a Vicaria nevű fogházra akartak rontani, hogy a foglyokat abból is kibocsássák. Most ugyan meggátolta őket a katonaság, hanem a következésektől nagyon lehetett félni. —

„Még azon estve többször számos Carbonari-csapatok jelentek-meg a Királyi kastély előtt olly czélzással, hogy a Királyi familiát boszszusággal illessék: hanem ekkor is meggátolta őket a Királyi testörző sereg, s abban is ellenek állott, hogy az említett Vicaria nevű fogházra reá üthessenek, a hova azután, valamint szintén a Királyi kastély elejébe is, ágyuk állítottak. Ámbár a lármázás ekkor is helyre állítottott, de minthogy a következő éjjelre még nagyobb zürzavar gyanítottott, erre nézve 3000 emberekből álló nemzeti fegyveres csapatok rendeltettek-ki, hogy a következő éjjeleken fegyverben maradjanak és vigyázzanak, és meghatározottott, hogy azok, kik a nemzeti seregekben szolgálatot tenni nem akarnának, mind a Sant Elmo kastélyába zárattassanak.

Ugyancsak az Austriai Beobachter ekképpen fejezi-ki magát a Nápolyban folyó dolgokra nézve: —

Nem könnyen mutathatná, úgymond

valamely Akta nyilvánosságában ki a Nápolyban folyó dolgoknak zürzavaros állapotját, 's nem mutathatná az ott folyó zenebonáskodásoknak a Frantzia Revolúcióhoz hasonlítóbb ábrázatját, mint az a nagyon megjegyzésre méltó irás, mellyet nem régen az úgy nevezett Igazi Patriotáknak társasága, vagy más szokhal a Carrouaríknak egy Venditája, a Nemzeti Parlamentumhoz intézett, 's a melly Nápoly városában Pasquale Tizzianónál a Cisterna-del-Olio uczában a 26-dik számú háznál nyomtatásban kiadatott. Ezen irás a következő cikkelyeket foglalja magában, mellyek részint mint jóvallások és kívánságok, részint mint panaszok, elhárittatás végett, terjesztettek nagy szorgatással a Parlamentum' elejébe: —

„Az 1-ső Cikkelyben illy indító okra nézve, hogy a Constitúció' 172-dik Cikkelyének 3-dik §-sában a mondatik: „Hogy a Király sem a maga Királyi hatalmát sem egyéb elsőégi jusát el nem idegenítheti 's másnak által nem engedheti — a kívántatik, hogy a Királyi Vikárius, mint a ki ezen hivatalba a Constitúcióval ellenkező módon tétetett, mozdíttassék-el, és a Király az Országlást ismét vegye által. — „A 2-dik Cikkelyben a sürgettetik, hogy a Király' személyének őriztetése (melly eddig a Király' hűségében egészszen megmaradott Kir. testőrökre volt bizattatva, ennekutánna bizattassék a nemzeti sergekre mint a Constitúciónak legerősebb gyámolaira (mint hajdon a szerencsétlen XVI-dik Lajos' őrizete bizattatva volt.) — „A 3-dik Cikkelyben keserves panaszok találtatik a haza' oltalmaztatására nézve nagy fogyatkozást szenvedő, vagy hittlenül tétetődő intézetekért, (míg az alatt mint az irásban kifejeztetik) az irigykedő Német (l' Aliemanno invidioso), számos serge-

ket gyűjt össze Olaszországba, a mellyek Nápolynek határait minden szempillantásban fenyegetik. „Mit csinálunk mi, így fejezik ki a Carbonárik magokat a felhozott irásban, ezen környüllállások között? A veszedelmek között lágy melegséggel állunk a nélkül, hogy szükséges oltalmazó eszközökhöz nyulnánk. Miért nem állnak vitéz sergeink még a határszéleken? Miért teltek-el három hónapok illy munkátlanságban? Miért engedtetnek elbocsátott katonáink, kik a zászlók alá eléstetnek, tunyaságban 's inségben veszteleni? Miért kommandirozzák Rekrutáink' tartalék' csaapatjait két Gonoszok (due Scellerati) hogy őket nyomorgassák, éheztessek, 's az elsőzésre reá beszéljék? Micsoda okra nézve nem hivattattak még bé a tartományi fegyveresek? miért nincsenek a várak eleséggel megrakattatva? 's miért nem adattak még olly emberek' kommandirozása alá, a kik már bizonyosságait mutatták nemzeti jóindulatjoknak? Miért nem formáltatnak szemmel-tartó Lógerek, kivált Apuliában, a melly Triestből az első alkalmatossággal kiszállással fog fenyegettetni? Miért nem rendeltetnek buzgó indulatú előljárók fegyveres házainkba, a kik fegyverbéli fogyatkozásunknak kipoltolásán iparkodnának? — A 4-ik Cikkely azért való gyászos éneklésre fokad ki az Országlószék ellen, hogy Pepe és társai eránt háládatlansággal viseltetik, 's olly kívánságon végződik e' cikkely: hogy mind azok, kik olly háládatlanok voltak, hogy a magok Jóltévőjüket Muratot, a ki őket a porból felemelte, elárulják, az armádától küldtessenek-el. „Ha, úgy mond, a háládatossággal minden embereknek szükséges, így a szabad embertől elváloszthatatlan. Ki a közöttünk a ki nem tudná, hogy micsoda szolgálásokat tett Pepe Gulielmo a ha-

zának? még is elmellőztetik 's munkát-
lanságban élni hagyatik ezen ember! Ha
vannak is köztünk olly emberek, kik öt
katonai táalentumaikra nézve feljül mul-
ják: de egy sincs ám ollyan, a' ki buz-
góságára, hazája' szeretetére, 's nemzeti
enthusiasmusára nézve feljül haladná. A'
A' Montefortei hegyek látták, hogy mi-
ként sietett Pepe a' nemzeti sergek köz-
zé, hogy a' három színű zászlót felállit-
tsa, a' Constitúziót proklamálja, 's ben-
nünket a' szabadsággal megajándékozzon.
Távoztassátok - el armádánkból mindenek
felett azokat, a' kik semmiknek születet-
tén, egy szerencsétlen, nagy lelkü idegen
által felemeltettek, 's azután az ő zászló-
ját hűségtelenül elhagyták. — „Az 5-dik
Czikkelyben a' kívántatik, hogy a' vámo-
sokból, kiktől az egész Ország el van bo-
rítatva, formáltássanak hazaoltalmazó csa-
patok. — „A' 6. dik Czikkelyben ezek
mondának: Minden fogházaink tele vagy-
nak megítéltetett emberekkel; ezek közt
ollyanok is sokak találtnak, kiket csak
a' szerencsétlenség vett büntételre. Roma
a' Rabszolgákat, Spárta az Ilótokat (az
Flotte szigetbélieket), azoknak szabadsá-
gaikat vissza adván, hazájoknak védel-
mezésére fordították. Válogassátok ki te-
hát ti is a' megítéltettek közül azokat, a'
kik semmi meggyalázó bünt nem tettek;
formáljatok egy szabad serget belőlök;
így ezek új életre feltámodván, ti akkor,
midőn ekképpen a' hazáról egy terhet le-
vesztek, ugyan akkor ezen embereket a'
hazának is magoknak is hasznosokká te-
szitek. — A' 7. dik Czikkely a' nemzeti
örző sergeknek lassú és hibás organizálta-
tásáért panaszolkodik, a' melly sergekbe
minden kivétel nélkül minden polgárok-
nak be kellene állani, 's még is, kivált
a' tisztviselők, nem igen sietnek a' beléva-
ló belépéssel, minthogy ezek, mint a'

Czikkelyben mondatik — mikor arról van
szó, hogy fizetéseiket kivegyék, minden-
kor az első, mikor pedig a' hazának a'
maga szükségében való segítettése forog
kérdésben, mindenkor az utolsó szoktak
lenni.“ — Ugyan ezért azt kívánnyák e-
zen írásban a' Carbonarik, hogy a' tiszt-
viselők különösen kényszeríttessenek a' zász-
lók alá hivatató ifjúságnak illendően le-
jendő megruházására. — „A' 8. dik és
utolsó Czikkely azt a' fő panaszt foglalja
magában, hogy a' Carbonarik' színe gya-
lázatosan elmellőztetvén, még mindeze ide-
ig nem tétetett Nemzeti Színné. — „Fol-
gár Követek! (így beszélnek a' panasz-
lók) szabadok vagyunk-e, vagy még Rab-
szolgák? Ha szabadok vagyunk, hol vagy-
nak szabadságunknak czimerei? Talám a'
bástyákon lobognak zászlóink? Talám há-
rom színű zászlóik vagynak Ragementje-
inknek? Illy módon a' Julius 6. dikára va-
ló visszaemlékezés semmi, és mi most is
a' Despotismus alatt élünk. Kokárdánk-
nak, zászlainknak a' nemzeti szabadság'
és nem a' rabszolgaság' színeit kell hor-
dozni. Ne csaljuk meg magunkat; mi
ellenségeinknek ezen magokviséletjében
valamelly hazánk ellen célzó álnok ra-
vaszságot veszünk észre. Az alatt míg az
idegenek a' mi újjászülettetésünket a' mi
Sectánknak tulajdonítják, mi ellenkezőt
cselekszünk. Ezen Sectának pántlikáji alig
szenvedtettek meg zászlónkon és katoná-
ink' mejjén, midőn a' Despotismus' czi-
merei mindenütt megszenvedtetnek. Te-
hát plántáljuk fel bástyáinkra a' három
színű nemzeti zászlót, várfalainkra, se-
regeink közzé a' haza' zászlóit; ellensé-
geink rettegni fognak ezeknek szemlélé-
sére; megesmerik ezekben az özszeesa-
tolódás' jegyeit, 's azon jeladást, melyre
az egész haza özsze fog szaladni; vé-
zeink ezen jegyeket csak életjékkel vagy

ennek elvesztése után fogják elhagyni. Katonáink, legalább illy reménség által tápláltatunk, fel fognak kellni 's meg fogják magokat ellenségeinknek mutatni. Ez elég leszen; ezen bátor kiállás el fogja rettenteni ellenségeinket. De e' mellett szükséges ám, hogy katonáink' zsoldja pontosan fizettség; minnyájunk örömmel lemondunk önn' hasznunkról, csak Oltalmazóink fizettségének rendesen. Illy szép ügyért minden áldozat örömmel tétetik." — Az egész irás egy szomorú intéssel rekesztetik - be, melly által meghivattnak a' Polgár Követek, hogy szemeiket felnyitván kötelességeiknek jobban utánna lássanak mint eddig, 's ellenségeiknek még megennyi számától is meg ne ijedjenek, mert hisze' 300 Spártaiak a' Thermopilásoknak 's 300 Fabiusok a' Cremera vizénél ellenségeiket megreszkettették és véreket drágán adták - el."

Azon Ánglus hadi hajókon kívül, mellyekről irtuk, hogy a' Nápolyi kikötőhelybe megjelentek, ugyan oda azolta

4 Frantzia hadi hajók is beveztek; a' külső öbölben pedig még többek tartózkodnak.

Ujabb Tudósítások.

A' Királyné ellen való Biilnek másodszeri felolvastatása a' felső házban November' 6 - dikán, a' Vótumoknak 24 többségével meghatározatott, az az: 123 Lordok voksoltak a' Királyné ellen, és 95-tön fogták pártját. — Már annak meghatározatása következik, hogy ha ma dszor felolvastassék - é, a' melly ha megtalál határozatni, akkor az alsó ház' elejébe adatik, 's ott is háromszori felolvastatás kivántatik néki. — Ha ezen felolvastatásokon is által esik, azután egyedül csak a' Királytól fog függeni, hogy meg erősítse - é, vagy ne'.

A' Királyné azonnal, hogy a' Lordok által tétellett határozást 6 - dikban megértette, Protestatziót adatott - be ellene, mellyel már csak a' jövő postán szolgálhat a' M. Kurir.

H i r d e t m é n y

a' következő czím alatt kijött új nevezetes munkáról.

Georgicum (Urbariale) Regni Hungariae et Partium eidem adnexarum, commentatus est Carolus Plahler, Doctor Juris Universi, in Regno Hungariae et eidem adnexis partibus Juratus Causarum Fori utriusque Advocatus, ante Professor Juris et Archon in Instituto Georgicon,

nunc ad Directionem universorum Dominiorum Suae Illustritatis Domini Comitis Ladislai Festetics de Tólna S. C. et R. A. Majestatis Actualis Camerarii Juridico Oeconomicae Referens obsectorum juridicorum una et Georgici Assessor."

Ezen munka, mellyről már több hazai és külföldi tudós Ujságok igen kedvező ítéletet hoztak, foglal magában először egy igen figyelemre méltó historiát a' Magyar Országi és hozzá kaptolt tarto-

mányok' földes Ura és jobbágya között való viszonos törvényes állapotjának a' Magyarok' első historiai megismértetéssek-től fogva egész a' mostani időkig. Azután következik az első részben bizonyos alkotmány szerént elrendelt előadása azon törvényeknek, mellyek a' Magyar Ország és hozzá kaptsolt tartományok földes úra és jobbágya között lévő törvényes kötelezést (Nexus Subditelae) érdeklik. A' törvények, mellyek a' Corpus Jurisban előfordúlnak, a' régiebb és újabb Curialis Decisiók, mellyek azon kötelezést tárgyazzák, a' külömbféle közönséges Urbariumok Magyar (Horváth) Orzágnak, Slavoniának és Banátusnak, tovább az Urbarialis Instructiók (Instructiones Exequentium Magistratuum et Commissariorum Regionum) nem különben a' normalis Intimatuumok a' Királyi Magyar Helytartó Tanátsnak, és a' normalis Resolutiók a' Királyi Magyar Udvari Cancelláriának, és más nevezetes különös Intimatuumok és Resolutiók, mellyek a' közönséges Regulatiótól fogva kiadattak, utóbb külömbféle kivonások a' nevezetesebb Urbarialis perekből, és a' törvényes székektől felvett szokás ezen munkában kimerítve, és igen hasznossan az olvasóra nézve használva vagynak, minthogy mindenütt ezen kútfők igen szorgalmatossan (az Intimatuumok és Resolutiók az esztendő, holnap, nap, és kettős számok szerént, a' Vármegyének megnevezésével, melyhez értek, ha különösök) citálva vagynak. A' második részben a' közönséges Urbarialis Regulatio,

azután az azon épült Urbarialis Rectificatio, tovább a' hegyvámoknak, erdőknek és legelőknek regulatiója igen körülállásosan és practice a' fent említett kúfoknak említésével terjesztetik elő, úgy hogy ki ezen munkának útmutatása szerint minden előadandó esetben magát feltalálhatja. Utóbb a' munkának végén mindenemű okleveleknek mustráik következnek, mellyek az Urbarialis Regulationál, Rectificationál, és a' most említett Regulationoknál, Irtások visszaváltásáról etc. etc. előfordúlnak. Az egész munka a' legnagyobb szorgalommal készült, és mind a' gyökeres és világos előadásra, mind pedig a' tárgyakkal gazdaságára, a' szoros rendre, melyben azok elő adatnak, és a' sok practica észrevételekre nézve, mellyek abban elő fordulnak, minden Olvasónak, akár jurista, akár nem jurista (vagy földmérő, a' ki az Urbarialis Regulationnal és Rectificatioval foglalatoskodik) légyen az, kívánságát tellyesen kielégíteni, egyúttal mind egy már igen régen és közönségesen érzett szükségnek egy tökéletes kézi könyvnek ezen igen fontos tárgyra nézve a' magyar törvénynek elejét venni fogja. —

Ezen munka találtatik Bétsben T. Gyurkovits Mátyás Udvari Agens Urnál.

Pesten Eggenberger —

Posonyban Schvaiger —

Kassán Viagand Könyvárosoknál.

Keszthelyen pedig magánál a' szerzőnél.

Az ára 10 forint V. Cz.

Redaktor: Pánczél Dániel; nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.

(Ober-Passauer. Hof Nro. 396.)